

[A Persian translation of the Riqḍán message 2023 of the Universal House of Justice
to the Bahá'ís of the world]

ترجمه‌ای از

پیام بیت العدل اعظم خطاب به بهائیان جهان

رضوان ۲۰۲۳ میلادی (۱۸۰ بدیع)

(هیئت بین‌المللی ترجمه به زبان فارسی)

ستاینندگان اسم اعظم در سراسر عالم ملاحظه فرمایند

دوستان عزیز و محبوب،

صدور این پیام خطاب به جامعه‌ای که بلندی همّت و عزم و الایش در خور رسالت متعالی‌اش می‌باشد، موجب نهایت سرور این جمع است. محبّت این مشتاقان نسبت به شما عزیزان بس عظیم است و روحمان از مشاهده تلاش صادقانه و خالصانه شما در اجرای تعالیم حضرت بهاء‌الله و در ارائه چشمه حیات بخش آثار مبارکه‌اش به عالمی تشنه، در اهتزاز است. عزم راسخ شما به وضوح نمایان است. ترویج و تحکیم، اقدام اجتماعی، و مشارکت در گفتمان‌های اجتماع با سرعت به پیش می‌رود و انسجام طبیعی این اقدامات در سطح محدوده جغرافیایی بیش از پیش قابل رؤیت است. این کیفیت در نقاطی واضح‌تر است که در آن تعداد فزاینده‌ای از مردم به مجهوداتی می‌پردازند که هر یک وسیله‌ای برای به ظهور رساندن نیروی اجتماع‌سازی امر الهی است.

در این دوازده ماه که از آغاز نقشه نه‌ساله گذشته با مسرت و شادی شاهد آن بوده‌ایم که چگونه این مشروع روحانی جهانی به احبّ الهام و شور و شوق بخشیده و محرک و انگیزه خطوط عمل معینی گشته است. آنچه که فوراً مرکز توجه قرار گرفته است اجرای اقداماتی بوده که گذشتن حدّ اقلّ یک محدوده جغرافیایی از سومین نماد رشد را در هر کشور تضمین کند، محدوده‌ای که در آن تعداد زیادی از مردم با یکدیگر هم‌کاری نموده تا به حیات یک جامعه فعال و پویا کمک نمایند. اما با آگاهی از اینکه هدف این دوره بیست و پنج‌ساله تأسیس یک برنامه فشرده رشد در جمیع محدوده‌های جغرافیایی جهان است، احبّاً شروع به گشودن محدوده‌های جغرافیایی جدید نموده‌اند و در عین حال به تلاش‌های خود در نقاطی که دارای برنامه رشد می‌باشد نیز شدت بخشیده‌اند. وقوف بیشتری برای فرصت قیام به مهاجرت در همه نقاط جهان به وجود آمده و بسیاری از نفوس فداکار در حال بررسی امکانات خود در قبال این فرصت مغتنم‌اند و بسیاری دیگر نیز اکنون در نقاط مهاجرتی، بیشتر در داخل کشور خود

و به نحو فزاینده‌ای در میادین بین‌المللی، مستقر شده‌اند. این از جمله طرق متعددی است که توسط آن، همانطور که انتظار داشتیم، احباً در همه جا روحیه حمایت متقابل از یکدیگر را نشان می‌دهند. جوامعی که از قوه بیشتری بهره‌مندند متعهد شده‌اند که به تقویت پیشرفت در نقطه‌ای دیگر، در محدوده جغرافیایی دیگر، ناحیه‌ای دیگر، مملکتی دیگر، و یا حتی قاره‌ای دیگر همّت گمارند. در این راستا شیوه‌های خلاق برای تشویق و ترغیب از راه دور و به اشتراک گذاشتن مستقیم تجارب یافت شده است. در عین حال، رویکرد ساده کسب و نگارش یادگیری‌ها در یک محدوده جغرافیایی که بتواند برای اقدامات همان محل و نقاط دیگر از آن استفاده شود به نحوی گسترده رایج شده است. مشاهده بذل توجه خاص به چگونگی افزایش کیفیت آن تجربه آموزشی که مؤسسه آموزشی ارائه می‌نماید موجب خشنودی این جمع است. هنگامی که فرایند مؤسسه آموزشی در جامعه‌ای استقرار یابد تأثیراتش شگفت‌انگیز است. به عنوان مثال به آن مراکز فعالیت فشرده‌ای توجه فرمایید که ساکنان مؤسسه آموزشی را وسیله‌ای قدرتمند می‌بینند که متعلق به آنها است: وسیله‌ای که مسئولیت اصلی ترقی و پیشرفت آن را خود به عهده گرفته‌اند. با وقوف کامل به اینکه ابواب امر الهی همواره به روی همگان باز است، احباً می‌آموزند که چگونه کسانی را که آماده ورود هستند تشویق نمایند. همراهی چنین نفوسی و کمک به آنان برای گذار از آستانه ابواب امر مبارک، موهبت و سروری خاص در بردارد. در باره مقتضیات این لحظه مهم و پرطنین شناسایی و تعلق به امر الهی در شرایط مختلف و متفاوت فرهنگی نیاز زیادی به یادگیری است. و فراتر از همه اینها، در حالی که در بسیاری از محدوده‌های جغرافیایی تلاش برای کمک به تقلیب اجتماعی مراحل اولیه خود را می‌گذرانند، محافل روحانی ملی با برخورداری از حمایت مؤثر و دائمی مشاورین، مجدانه در پی یادگیری بیشتر در باره این نکته هستند که این تلاش‌ها چگونه از فرایند جامعه‌سازی سرچشمه می‌گیرد. گفتگوها در باره رفاه اجتماعی و مادی یک جمعیت در بین گروه‌های خانوادگی و در جوامع در حال شکل‌گیری است و در عین حال احباً به دنبال طرقی نیز می‌باشند که در گفتمان‌های مفیدی که در محیط اطراف‌شان در حال شکوفایی است شرکت نمایند.

در میان تمامی آنچه توصیف کرده‌ایم اقدامات جوانان به نحو چشمگیری می‌درخشد. این عزیزان نه تنها افرادی منفعل نیستند که صرفاً تحت تأثیر نفوذ مطلوب یا غیر مطلوب قرار گیرند، بلکه ثابت کرده‌اند شرکت‌کنندگان دلیر و هوشمند در اجرای نقشه ملکوتی‌اند. در نقاطی که جامعه به آنان با این دید نگریده و شرایط پیشرفت‌شان را فراهم نموده، جوانان به خوبی ثابت کرده‌اند که به راستی شایسته اعتماد و اطمینان جامعه می‌باشند. این عزیزان به تبلیغ امر الهی در بین دوستان‌شان می‌پردازند و خدمت را پایه هدفمندتری برای دوستی‌ها قرار می‌دهند. چنین خدماتی مکرراً شکل تعلیم و تربیت کسانی را به خود می‌گیرد که از خودشان جوان‌ترند و به آنان نه تنها آموزش اخلاقی و روحانی ارائه می‌دهند بلکه اغلب به دروس مدرسه آنان نیز کمک می‌کنند. جوانان بهائی که مسئولیتی مقدس برای تقویت فرایند مؤسسه آموزشی به عهده دارند، امید و آمال این مشتاقان را تحقق می‌بخشند.

زمینه و محیط همه این مجهودات، عصر و زمانی است بسیار بی ثبات. اذعان عمومی بر آن است که ساختارهای امروز اجتماع فاقد توان و آمادگی برای پاسخ‌گویی به نیازهای نوع بشر در رویارویی با مشقات کنونی اش می‌باشد. بسیاری از آنچه همیشه قطعی و خلل‌ناپذیر تصور می‌شد امروز زیر سؤال برده شده است و اضطرابات ناشی از آن، اشتیاق برای دستیابی به بینشی وحدت‌بخش را موجب می‌شود. بانگ بلند هم‌صدایی‌ها در حمایت از وحدت، تساوی و عدالت نشان می‌دهد که چه تعداد بی‌شماری خواهان این آرمان‌ها برای اجتماع خود هستند. البته برای پیروان جمال مبارک جای تعجب نیست که قلوب انسان‌ها در آرزوی همان آرمان‌های روحانی باشد که آن حضرت مقرر فرموده‌اند. اما در هر حال شایان توجه فراوان است که در یکی از سال‌هایی که چشم‌انداز پیشرفت جمعی نوع بشر بسیار تاریک به نظر می‌رسید، نور امر الهی به نحوی حیرت‌انگیز در بیش از ده هزار کنفرانس با مشارکت قریب به یک و نیم میلیون نفر و با تمرکز بر طرق ترویج همان آرمان‌ها، تابان و درخشان بود. بینش حضرت بهاء‌الله و نصایح مشفقانه آن حضرت به بشریت مبنی بر کوشش متحدانه برای اصلاح عالم، محوری بود که عناصر مختلف اجتماع حول آن با اشتیاق گرد هم آمدند، و البته این شگفت‌آور نیست چرا که به فرموده حضرت عبدالبهاء جمیع عالم انسانی نهایت آمال خویش را در این تعالیم آسمانی موجود و مشهود می‌بیند. بعضی از خیرخواهان عالم انسانی ممکن است در ابتدای جذب‌شان به جامعه بهائی آن را ملجأ و پناهی از یک جهان مفلوج و مجروح از تفرقه تلقی نمایند. ولی فراتر از یک ملجأ و پناه، نفوس هم‌افقی را می‌یابند که با کمک هم برای ساختن جهانی نو در تلاشند.

توصیف گستره وسیع جغرافیایی کنفرانس‌ها، تحرک فوق‌العاده‌ای که به نقشه جدید بخشید، و یا شور و شوقی که در حاضرین برانگیخت، مقوله‌ای است طولانی. اما در این چند سطر مایلیم توجه شما را به آنچه که این کنفرانس‌ها در باره توسعه امر الله نمایان نمود جلب نمایم. این کنفرانس‌ها بازتابی از یک جامعه بهائی بود که ناظر و متمرکز به پیوندها و هم‌بستگی‌ها است نه به تفاوت‌ها و اختلافات. این دیدگاه موجب شد که بررسی نقشه نه‌ساله درگردهمایی‌ها که پذیرای همگان بود، امری طبیعی باشد. دوستان، مقتضیات نقشه برای اجتماع‌شان را نه فقط در حضور افراد و خانواده‌ها بلکه در کنار رهبران و مسئولین محلی نیز مورد بررسی قرار دادند. گرد هم آوردن افراد زیادی در یک مکان، شرایط را برای گفتگویی تقلیب‌کننده در باره پیشرفت روحانی و اجتماعی به وجود آورد، پیشرفتی که در سراسر عالم در حال شکوفایی است. کمک ویژه‌ای که گردهمایی‌هایی این چنین باز، روح‌افزا و هدفمند، می‌تواند به ترقی و توسعه جامعه در یک محدوده جغرافیایی بنماید، یادگیری ارزشمندی برای مؤسسات بهائی است که در آینده آن را مد نظر داشته باشند.

بدین ترتیب جمع مؤمنین با چشم‌اندازی جدید و بینشی عمیق نسبت به اهمیت آنچه در صدد نیل به آن هستند دوّمین سال نقشه را آغاز می‌کنند. اقدامات وقتی در پرتو نیروی اجتماع‌سازی حاصله از آن مشاهده شود چقدر متفاوت به نظر می‌آید! چنین چشم‌اندازی گسترده و وسیع امکان آن را به وجود می‌آورد که یک فعالیت

پایدار به مراتب بیشتر از یک خدمت منفرد و مجزاً و یا فقط یک نکته آمار ملاحظه شود. ابتکاراتی که در نقاط مختلف جهان یکی پس از دیگری دنبال می‌شود نشان می‌دهد که چگونه یک جمعیت می‌آموزد که مسئولیت طی کردن مسیر پیشرفت خویش را خود به نحو فزاینده‌ای به عهده گیرد. تقلیب روحانی و اجتماعی حاصله در حیات یک جمعیت به طرق گوناگون جلوه‌گر می‌شود. این تقلیب در سلسله نقشه‌های قبلی، بیشتر در ترویج تعلیم و تربیت روحانی و عبادت جمعی مشاهده می‌شد. در این سلسله نقشه‌های جدید، توجه فزاینده‌ای می‌بایست به فرایندهای دیگری معطوف گردد که حیات یک جامعه را ارتقا می‌بخشد مانند بهبود بهداشت عمومی، حفاظت از محیط زیست، و یا استفاده مؤثرتر از قوای هنری. آنچه برای پیشرفت همه این جنبه‌های مکمل رفاه یک جامعه لازم است، قابلیت اشتغال به یادگیری منظم در همه این زمینه‌ها می‌باشد، قابلیتی که مبتنی بر بینش‌های حاصله از تعالیم الهی و ذخیره دانش بشری است که از راه تحقیق علمی به دست آمده است. با افزایش این قابلیت، توفیقات زیادی طی دهه‌های آینده حاصل خواهد شد.

این بینش گسترده اجتماع‌سازی، پیامدهای وسیع و پردامنه‌ای در بر دارد و هر جامعه بهائی در مسیر خود برای تحقق آن حرکت می‌نماید. اما پیشرفت در هر نقطه‌ای، از خصوصیات مشترکی با پیشرفت در سایر نقاط نیز برخوردار است. یکی از این خصوصیات آن است که با افزایش قابلیت و ازدیاد قوای یک جامعه محلی یا ملی، در میقات معین شرایط مورد نیاز برای تأسیس مشرق‌الاذکار که در پیام رضوان ۲۰۱۲ این جمع بیان شد، نهایتاً تحقق خواهد یافت. همانطور که در پیام رضوان سال گذشته خود اشاره نمودیم نقاطی را که در آنجا مشرق‌الاذکار بنا خواهد شد گاه به گاه اعلان خواهیم نمود. موجب مسرت این جمع است که اکنون تأسیس مشارق اذکار محلی کانچانپور در کشور نپال (Kanchanpur, Nepal) و مینی لونگا در کشور زامبیا (Mwinilunga, Zambia) را اعلام نماییم. به علاوه، بنای یک مشرق‌الاذکار ملی در کشور کانادا، در مجاورت حظیره القدس ملی قدیم التأسیس در شهر تورونتو را اعلام می‌داریم. این پروژه‌ها و پروژه‌های دیگری که در آینده شروع خواهد شد، با حمایت احباً در هر سرزمین از صندوق مخصوص مشارق‌الاذکار انجام خواهد شد.

مواهبی که ربّ فضال به حیباتش عنایت فرموده نامتناهی است. ندا بس عظیم است و چشم‌انداز بس باشکوه. ایامی که در آن همگی به خدمت فراخوانده شده‌ایم به سرعت گذرا است. پس پراشتیاق و شورانگیز است ادعیه ما در آستان مقدس حضرت بهاءالله به نیابت از شما عزیزان و به جهت مساعی خستگی‌ناپذیرتان.

[امضا: بیت العدل اعظم]